

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725.091

Szerző:

Cím: *Rákospalota gyárváros akar*

lenni de még kutakból meríti a vizet

Idő

"1926"

Forrás:

Magyar Hírlap

Személy

Bm

1926. 9. 10.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

Rákospalota gyárváros akar lenni — de még kutakból meríti a vizet

Rákospalota, szeptember.

(A Magyar Hírlap kiküldött tudósítójától.)
Sárguló ákácok között villamos fut és a földszintes épületek tetején rádió-antenna kapaszkodik a magasba. Szűk falusi keretekből széles perspektívák felé tör a város, amely nem periféria, hanem nagyváros akar lenni. Fél óra a fővárostól és már külön társadalom, külön közösség, külön vívódás a nagy bajokkal. Nemcsak munkásváros Rákospalota, van izmos kereskedő- és iparososztálya, amely azonban most éppen úgy nyomorog és küzdök, mint a munkásság. Negyvenezer ember él Rákospalotán, amely három évvel ezelőtt várossá alakult, és azóta a tengernyi bajon és nyomorúságon keresztül is dolgozni akar. Ami elsősorban feltűnik Rákospalotán, az, hogy itt nem olyan élesek a politikai ellentétek, mint a fővárosban. A városi életben alig jut szerepe az országos politikának, mindegyik párt elsősorban dolgozni akar, a munkát tüzték ki programul az első községi választásnál a munkások és a polgárok. Tizenkét milliárd koronát szántak beruházásokra és ebből az összegből nagy lendülettel indultak meg a középítkezések.

Új városházát kapott Rákospalota és ezerkétszáz millió korona költséggel tető alá hozták a közbiztonságot. Másfél milliárd koronát fektettek bele az út- és járdaburkolási munkálatokba és egymilliárd koronába került az új városi piac. Van már külön községi ravaialozó is. Most írták ki a pályázatot polgári fiú- és leányiskola és több óvoda építésére.

HÁROM TEMPLOM EGYMÁS MELLETT

De dolgoznak már a városon kívül a felekezetek hitközségei is. Három templom épül egymás mellett a felekezeteknek adományozott telken: a reformátusoké, az evangélikusoké és a zsidóké. Július elsején kezdték meg a zsidótemplom építését és tegnap, szeptember nyolcadikán már át is adták rendeltetésének. Amerikai gyorsasággal épült fel az új templom, amely román stílusban készült és nyolcszáz személy befogadására alkalmas. A templomot Feith Mihály építésmérnök tervei alapján építették és az építkezési költségek másfél milliárd koronát tesznek ki. Ezt a hatalmas összeget a hitközség vezetősége, Feith Gábor hitközségi elnökkel az élén, ötletes módon teremtette elő. A hitközség még a háború előtt megkezdte hívei között a gyűjtést a templomra, de ez az összeg, körülbelül nyolcvanezer aranykorona, elértéktenedett a hadikölcsönkötvényekben. Teljesen előlről kellett kezdeni a gyűjtést, a rákospalotai templom építéséhez szükséges összeg előteremtését. A másfélmilliárdos költség nagy részét bankkölcsönökből fedették, a hitközségi tagok személyes garanciája mellett, a másik része pedig közadakozásból gyűlt össze, oly módon, hogy a hitközség az adományok ellenértéke gyanánt értékes imakönyvet küld szét a főváros és Pest vármegye területén lakó hittestvérek címere. Jellemző a hívek áldozatkészségére, hogy naponta ezrével érkeznek az adományok a tetszetős és célszerű kis imakönyv ellenértékeképpen és az a legérdekesebb,

1923
hogy az áldozatkészség alól még a gazdaságilag legjobban sujtott munkás és tisztviselő sem vonja ki magát.

— Semmi sem bizonyítja jobban a felekezetek közötti egyetértést, — mondotta a város egyik vezető embere — mint az, hogy egymás mellett épülnek fel a felekezetek templomai. Minden felekezet képviselve van Rákospalotán, még szombatosok is vannak, az igaz, hogy számszerint összesen húsz-harmincan.

VÍZVEZETÉK ÉS CSATORNA NÉLKÜL NEM INDULHAT MEG A VÁROS VÉRKERINGÉSE

Munkások száza dolgoznak a templomokon, a középületeken, de azért még mindig sok a munkanélküli Rákospalotán. Újpest, Budapest gyáraiban, az Istvánéltki főműhelyben talált elhelyezkedést Rákospalotának több mint tízezer munkása, de az évek hosszú sora óta némán mered az égnek a gyárkürtök legnagyobb része. A város munkanélküliei azonban kenyérkeresethez jutnának, ha megkezdénék a vízvezeték-hálózat és a csatorna építését. Hatvan milliárd koronába kerülne a vízműtelep építése, amelyre csak akkor kerülhet sor, ha a város megkapja az angol fontkölcsönt. Mindenki a vízvezeték-től várja a fellendülést, a gazdasági élet felpezsdülését; ha nyomorról, vagy közegészségügyről beszélnek, a refrén mindig ugyanaz: vízvezeték kell...

Lampl Ignác kamarai tag, városi képviselő például ezeket mondotta a város életéről:

— Kereskedelmi és ipari tekintetben a város fejlődése nem mutathat föl olyan eredményt, mint várható volna és ez a visszamaradás annak tulajdonítható, hogy nincs vízvezetékünk és csatornahálózatunk. Rákospalotát már a fekvése is arra predesztinálja,

hogy gyárvárossá fejlődjön. Gyárak letelepülése azonban el sem képzelhető addig, amíg vízvezeték és csatorna nincs. Rákospalotán mintegy ötezer kereskedő és iparos lakik, de ezek kisebbméretű ipart űznek. Valamikor nagy idegenforgalma is volt Rákospalotának, a környék falvai ide koncentrálták a gyümölcskereskedést és innen vitték a gyümölcsöt messze idegenbe.

Vízvezeték és csatornázás: ez a két legsürgősebben megoldandó problémája Rákospalota városának. Ezért küzdenek a közgyűlésen a pártok, a műhelyekben, az üzletekben a kereskedők, a munkások, hogy végre iható vize legyen negyvenezer embernek, meginduljon a nagy ipari vérkeringés és munkát kapjon Rákospalota kenyér nélkül álló munkássága.

Most alakult meg a közgyűlés demokrata pártja. Ez a második politikai párt a városában. Az első a szocialistáké volt, akikkel mindeddig a legteljesebb harmóniában dolgoznak a városért, a politikai és felekezeti békéért és a gazdasági viszonyok jobbrafordításáért Rákospalota polgárai.